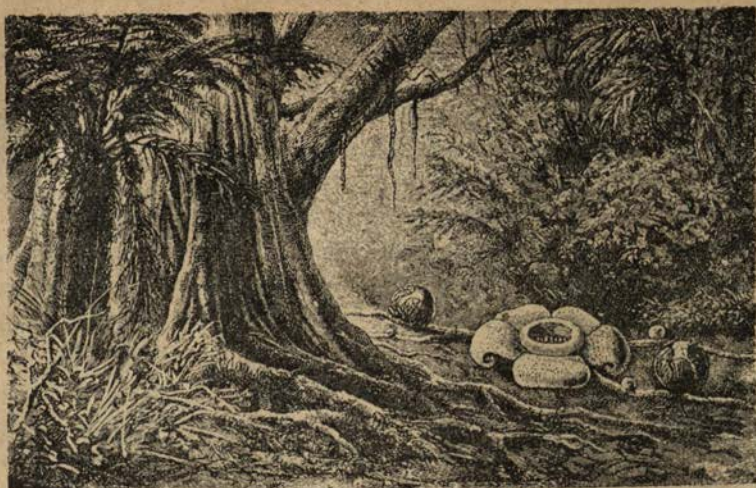

Обр. 2. Рафлезия Патма.

сантиметра и е закрепенъ на корена на растението, което го храни. Сжщо като цвѣтътъ-великанъ, и тази рафлезия мирише отвратително на гниещъ трупъ.

Впечатлението, което рафлезиитѣ правятъ на човѣка, който ги вижда за пръвъ пѣтъ, е много неприятно. Но, разбира се, нито една отъ тѣхъ не може така да учуди непривикналия човѣкъ, както откритиятъ отъ Арнолда исполинъ. Този отвратително вонещъ, но най-красивъ и най-голѣмъ на свѣта „вълшебенъ цвѣтъ“, като че ли е пренесенъ при насъ на земята отъ другъ свѣтъ—отъ свѣта на тиказкитѣ и сѣнищата. И бидейки чуждъ на насъ, той ни едновременно и възхищава, и плаши, и мами ни къмъ себе си, и ни отблъсква. И като изпъква рѣзко всрѣдъ растенията на голѣмото растително царство, цвѣтътъ-великанъ е като жива приказка на земята.